

Gruppeleder på Familieleir

Tusen takk for at dere er villig til å være gruppeledere på Familieleir.

Det er en viktig oppgave og en viktig del av våre leirer. Vår erfaring gjennom mer 50 år er at Gud er med. Det er kun han som kan gi nytt liv, og vi kan få hvile i det!

En av grunnene til at vi skal ha grupper på våre leire er at vi ønsker å modellere viktigheten av å dele åpent og ærlig om eget liv og parforhold med andre. På den måten synligjør en behovet for felleskap, det å stå til ansvar for andre med ting som kan være vanskelig og viktigheten av å be med/for andre. Når man lytter til andre sine historier, kan det skape gjenkjennelse i eget liv, og det åpner opp for sårbarhet og ekte liv. Grupper på leirene bidrar også til at alle blir sett og har noen stab som har «ansvar» for en.

Om grupper

Grupper er et svært viktig supplement til undervisningen som blir gitt. Vi får en mulighet til å «fordøye» det som har vært sagt, utdype enkelte punkt og mulighet til å la undervisningen speile inn i vårt eget liv. Gruppen gir også mulighet for mer aktiv deltakelse fra det enkelte gruppemedlem. Det er lettere for de som er sjenerte/tilbakeholdne å komme fram med sine tanker, behov, be høyt, dele noe Gud har vist dem etc.

Vi har ulik grad av innsikt og forståelse, ulik erfaring etc. Gjennom gruppen er muligheten stor til at vi sammen kan finne fram til det Gud vil ha sagt. Det er oppmuntrende for mange å se at det jeg fikk bringe er en del av Guds svar, det kompletteres og suppleres av det andre bringer fram.

Det er også godt at vi ikke alltid er avhengig av de «store» ressurspersonene, men at Gud kan tale til oss når vi kommer sammen. Dette er god og nyttig lærdom for alle å ta med seg hjem.

Det er noen viktige prinsipper for menigheten som også kan anvendes når vi samles i grupper:

1. Kor.14,26: «Når dere kommer sammen, har den ene en salme, en annen har lære, én har åpenbaring, én har tungetale, en annen har tyding. Men la alt tjene til å bygge opp.»

De samme tankene kommer til uttrykk i Ef.4 1-16 der Paulus skriver om kirkens enhet og de mange tjenestene. I v.11: «Han satte noen til apostler, noen til profeter, noen til evangelister, noen til hyrder og lærere».

Gud venter ikke med å bruke oss til vi er perfekt - da ble det ikke mange muligheter - men han bruker oss når vi er villig til å lytte til Den Hellige Ånds stemme, både til hjelp for andre, og i vårt eget liv.

Når Jesus ville ha sagt noe viktig til disiplene, tok Han dem avsides, slik at de kunne få en god samtale. (Eks. Luk.9.18: «Da Han en gang hadde trukket seg tilbake for å be, og bare disiplene var med Han, spurte Han dem...»).

Dialog og samtale er lettere i et mindre forum, og der er mer rom for det personlige og ting vil kunne konkretiseres mer i den enkeltes liv.

Gruppelederens oppgave

Å være gruppeleder er å leve ut det Kristusliv som bor i deg ved troen. Da blir det å la strømmen av levende vann strømme fra ditt indre. Ikke fordi du er så prektig og flink, men fordi han har gitt deg sin Hellige Ånd, slik Han lovet! Det er å gi Gud rom, la Han få komme til orde inn i ditt sinn og tanker, inn i gruppen gjennom andre deltakere - alt ved Den Hellige Ånd.

3 hovedpunkter som beskriver gruppelederens oppgaver:

- Ha et åndelig ansvar for de personene de har i sin gruppe.
- Lede gruppemøtene med samtale omkring det tema som er blitt undervist.
- Be for deltakerne, oppmuntre og støtte der det trengs. Ved behov kan man tilby samtale under 4 øyne (evt. 8 dersom ektefellen er med), og/eller henvise til hovedtalere, hovedledere eller andre hvis dette er naturlig.

Vi ønsker at gruppene skal være mer enn et «diskusjonsforum», der vi diskuterer interessante saker, eller spennende eller spissfindige teologiske spørsmål. Vi vil heller dreie samtalen med utgangspunkt i undervisningen inn i våre personlige liv, og fokusere på hvilke måter den har relevans for den enkelte deltager.

Som gruppeleder er du på mange måter en medvandrer, hvor du får rette oppmerksomheten mot Jesus, og hjelpe andre til å leve livet med Ham i hverdagen slik at vi kan fylles med den fred, glede og håp vi har tilgang til.

Det er fordi Jesus kjenner oss, og at han vet hva det vil si å være menneske, at han kan hjelpe oss. I Heb.4:15-16: «For vi har ikke en øversteprest som ikke kan ha medynk med oss i vår svakhet, men en som er prøvet i alt på samme måte som vi, men uten synd. La oss derfor med frimodighet tre fram for nådens trone, så vi kan få miskunn og finne nåde som gir hjelp i rette tid»

På samme måte kan vi være til hjelp for andre gjennom våre erfaringer, seire, nederlag.

Følgende punkter er ment som veiledning og gode råd når man skal lede en gruppe:

1. Etabler tillitt

Skal gruppen være et godt sted å være, er det meget viktig at tillit etableres. De fleste vil oppleve det som tillitvekkende om du har lært navnene på gruppedeltakerne på forhånd. Møt presis til gruppemøter, bruk navn når vi henvender oss til hverandre, og gjør gjerne grupperommet til et hyggelig sted å være med blomster, lys og lignende. Enkelte leire har hatt som prinsipp at en ikke skal dele yrke/menighetstilknytning når en presenterer seg i gruppene. Dette er ingen regel vi har i Familiefokus, men det er ofte gode tilbakemeldinger på dette. Da blir ikke fokuset så mye på hva man gjør.

2. Taushetsplikt

Presiser helt i begynnelsen at det vi deler i gruppen må bli

mellom gruppe medlemmene. Dersom dere som gruppeledere ønsker å ta noe av det som blir delt opp i et lederforum, bør dette klareres med de det gjelder. Det kan oppleves svært sårende for en av gruppedeltakerne om han/hun får vite at en har vært «et kasus» i ledersamlingen. Som gruppeleder kan du ha behov for å få forbønn fra en annen leder for visdom til å gjøre det rette for en i gruppen. Om dette ikke er avklart med den det gjelder, må du være nøye med hva du deler og hvordan.

3. Viktigheten av bønn

Begynn helt naturlig med bønn om at Gud skal gi dere en fin tid sammen i gruppen, at tiden må være fylt av glede og oppmuntring. Gi stunden til Herren! Inviter den Hellige Ånd til å lede samtalen.

Viktig at vi i hjerte har «en bedende ånd» som er avhengig av Gud og ikke vår menneskelige visdom. Det er fint å bruke tid til å be for hvert enkelt par i gruppen, men ikke vent til siste samling, for da blir det vanskelig å rekke over alle.

4. Gruppedynamikk

Gruppelederen bør ikke dominere samtalen. Vær observant i ledelsen av gruppa slik at dere får flest mulig med. For ektepar der bare den ene fører ordet, kan det være til hjelp for den andre å spørre: «Hvordan opplever du dette?» eller: «Opplever du dette sårende?» Slike spørsmål kan hjelpe den tause part i samtalen.

Ikke få panikk om noen presenterer et problem som du ikke skjønner hvordan du skal takle. Kanskje er det så personlig at problemet ikke egner seg i gruppen. Be om Den Hellige Ånds hjelp til å få klarhet! Ta eventuelt initiativ til at dere kan møtes under 4 øyne (8 hvis ektefellen er med) for å snakke / be mer om saken. Hvis du ser at saken viktig, men er urolig for å gå inn i den selv, bør du ta initiativ til at det opprettes kontakt med hovedtaler/hovedleder/sjelesørger.

5. Lytt til Den Hellige Ånd

Når noen har delt et vanskelig problem vil det være godt å ta en stund i stillhet. Si: «Før vi går videre la oss være stille og be Gud om å gi oss tanker, bilder eller ord som gir løsning på problemet». Våg stillheten (gjerne 1-2 minutter).

Spør etter en stund: «Har noen av dere fått noen tanker?» Gi en oppmuntring til gruppedeltakerne om å dele tanker de fikk, selv om det skulle synes rart, usammenhengende. Noen ganger kan vi oppleve at det bare gir mening til den som har problemet!

Vi trenger trening for å lære å høre Guds stemme. Dette kan bare læres gjennom «prøving og feiling» i et trygt miljø. Det er tillatt å gjøre feil i Guds rike! Men det er bare ved å være villig til å dele det vi har fått at vi kan få bringe hjelp fra Gud til andre.

Å være gruppeleder er å hvile i det at Han gir det vi trenger til. Dvs. at vi legger ned vårt eget strev og kav. Skal vi kunne være noe for noen i denne sammenhengen, er vi helt og holdent avhengig av Hans Ånds ledelse. Be om at han skal fylle dere med fred:

«Gled dere i Herren alltid! Igjen vil jeg si: Gled dere! La alle mennesker få merke at dere er vennlige. Herren er nær! Vær ikke bekymret for noe! Men la alt det som ligger dere på hjertet, komme fram for Gud i bønn og påkallelse med takk! Og Guds fred, som overgår all forstand, skal bevare deres hjerter og tanker i Kristus Jesus!»
Fil.4.4-7

Noen tips om samtaletemaer som kan brukes i gruppen:

✓ Barneoppdragelse: Samtal om følgende uttalelser:

«Det aller største og viktigste jeg kan gjøre for barnet mitt er å elske dets mor/far».

«Livet ditt roper så høyt at jeg hører ikke hva du sier»!

✓ Kjærlighet:

Tror du at den kjærligheten som dere gir til barna og hverandre, er betinget kjærlighet eller ubetinget kjærlighet? Kjærlighet er å gi, ikke å få eller kreve. Å si positive ting til hverandre og barna (Heb. 3.13).

✓ Prioritering:

Har dere overgivelse til hverandre i familien eller er dere mer overgitt til ting, aktiviteter, personer utenfor hjemmet? Rett prioritering er: Gud, ektefelle, barna, jobb, menighet, samfunnet.

✓ Kommunikasjon:

Hvordan kommuniserer dere til hverandre? (Skrik, rop, høyrøstet, nedsettende ord, oppmuntring, ros, fred, kjærlighet, snakker i munnen på hverandre)

✓ Tid:

Tid sammen er som oksygen i familien. Hvor mye tid bruker dere til hverandre, ektefellen, barna, det enkelte barn?

✓ Konfliktløsning:

Hvordan løser dere problemer som dukker opp? Fornektelse, ansvarsfraskrivelse, krangling, tilbaketrekning, angripe, forsvare, samtale, oppklaring i misforståelser etc.

✓ Åndelig felleskap:

Ber dere sammen som ektepar og sammen med barna? Har dere andre som dere kan be sammen med?

✓ Tilgivelse:

Er det naturlig for dere å be om tilgivelse? Eller er det vanskelig, har barna sett at dere har gjort det overfor hverandre? Har dere tenkt over hva som kan skje hvis dere ikke tilgir hverandre?

✓ Nådegavene:

Kjenner dere hverandres nådegaver, og oppmuntrer dere hverandre til å bruke dem?

Familiefokus teologiske forankring og verdisyn

Som familiearbeidet til Ungdom i Oppdrag (UIO) er vi forpliktet på UIO sitt tros- og verdigrunnlag. Vi forventer at alle gruppeledere er lojale til og kan identifisere seg med disse.

Avslutning:

Det er viktig at dere siste dagen blir bedt for av leirledelsen og «legger av» ansvaret dere har hatt denne uken på leir. Det kan ofte være ting dere har sett eller har hørt, som kan gi bekymring eller et ønske om at Gud må fortsette å gripe inn. Dette kan vi med frimodighet gi tilbake til Gud, og vi skal ikke bære det ansvaret videre. Ikke lov gruppemedlemmer oppfølging etter leiren. Om de trenger videre hjelp, kan du henvise de til Familiefokus sine regionalkontakter der de bor, eller til andre kristne veiledningstjenester eller kommunalt familievern.

I oppgaven som gruppeledere er det viktig å huske på at dette er også deres familieferie. Vi ønsker at dere skal kunne gå inn i denne oppgaven med lave skuldre og vite at forventningene til dere er ikke at dere må bære alle i gruppen. Er det ting som kjennes tungt eller gruppemedlemmene har spørsmål og vanskeligheter dere finner overveldende, så si ifra til Hovedlederne. Vi ønsker dere skal bære rollen som gruppeledere samtidig som dere er til stede og nærværende for egen familie og ektefelle.

Vi ønsker dere lykke til!

Familiefokus